

Карлъ. Срокъ тѣ е много късь!

Чиновникъ. Затуѣ ние сме дошле отъ страна на цѣль градъ, да молимъ Вашето сѣрдце, за да ни покровителствувае, като изпратете въ врѣме на този срокъ помощъ, която да ни избави, защото друго яче ще ся предаде градъ тѣ.

Дюноа. Какъ можя да ся склони гласъ тѣ на Сентрале за този неблагоприятенъ за насъ миръ?

Чиновникъ. Догдѣ то бѣше живъ храбрый, не ставаше дума отъ миръ или прѣдавание.

Дюноа. И тѣй, той е мъртавъ?

Чиновникъ. На Орлеански тѣ стѣни падна убитъ благородний юнакъ?

Карлъ. Сентрале падна убитъ — той мъртавъ? Съ него пропадна и цѣлата ми армия.

(*Единъ рицаръ дохожда и шепни нѣщо на Бастарда, който ся връща уплашено.*).

Дюноа. И това още?

Карлъ. Но, що е то?

Дюноа. Графъ Дугласъ извѣстява, че всички тѣ Шотски народи са ся въздигнали и насилватъ за да ся отеглятъ назадъ.

Карлъ. Дюшатель!

Дюшатель. (*Като свива рамена та*). Незная какъ да ви съвѣтвамъ.

Карлъ. Обрѣчи залози, колкото има, полвина та на държава та нека бѣди!

Дюшатель. Нищо не помага!

Карлъ. Най добри тѣ войски са тѣ на държава та ми, не трѣбва да мя оставятъ въ таквози критическо врѣме, не трѣбва — не трѣбва!

Чиновникъ. О, кралю, помогни ни, помисли на нашата нужда!

Карлъ. (*отчаяно*). Отъ земята ли да напраща войска? Раздерете ма на части, раздерете ми сѣрдцето